

7. 32 Rekatolizácia Uhorska.

Nariadenie cisárskej komornej rady
grófovi Harrachovi
1629

Cisár Ferdinand mal už dávno predtým než tiahol v tridsaťročnej vojne na čele ozbrojenej ligy proti protestantskej úni povest' bojovníka za starú vieru. Dvadsať rokov pred svojou korunováciou zahájil tento Habsburg protireformáciu v Rakúsku ešte ako regent Korutánska, Štajerska a Kraňska a v roku 1596 vyhnal protestantských kazateľov z Grazu. Po víťazstve na Bielej hore budú územia porazeného zimného kráľa Fridricha Falckého s prispením kapucínov rekatolizované. Nasledujúce opatrenia k obnove katolíckeho života vo vlastnej ríši patria do "obdobia nádychu" počas už 11 rokov trvajúcej európskej vojny. Tilly a Wallenstein ukončili víťazne dánsko-dolnosaskú vojnu na severe. Protestantskej aliancii hrozí zrútenie, musí stratené duchovné územie reštituovať a cisár si dal za cieľ rekatolizáciu celého Nemecka.

Kapucíni sa núkajú ako dušpastieri, ktorí slúžia vysokým politickým cieľom na najnižšej úrovni: tak, že jednoduchý ľud poučajú, napomínajú, vzdelávajú v katolíckej viere, mravne vychovávajú a v núdzi mu kresťansky pomáhajú.

10137 Od rímskej cisárskej výsosti a zároveň kráľovskej výsosti Uhorska a Čiech, arcivojvodu Rakúskeho nášmu najmilostivejšiemu pánovi, jeho komorným pánom a ríšskej dvornej rade, pánovi Leonhardovi Karolovi z Harrachu, grófovi z Rhorau atď. nech sa týmto oznámi: jemu (grófovi) nech sa pripomenie s akou naliehavou, slávnou horlivosťou a snahou jeho otec, pán Karl z Harrachu, gróf z Rhorau atď. prijal vtedy užitočné dielo reformácie Cirkvi v grófstve Uhorsko-Altenburskom, ako aj na panstve Bruck am Leitha a meste samom a ako sa on až do svojej smrti chvályhodne staral o spásu duší mnohých pomýlených kresťanov a o ich blaho.

Preto nemá vyššie uvedená cisárska výsosť žiadne pochybnosti o tom, že by vďaka jeho námaha a práci vloženými do tohto diela zreteľne nerástla a nerozširovala sa katolícka, svätá Cirkev, ktorá jediná môže spasíť, keby všemohúci Boh dožičil dlhší život, teraz už na iné určený, pánovi grófovi Karlovi z Harrachu.

Keď ale medzitým pán gróf zomrel časnou smrťou, musí Jeho cisárska výsosť teraz vziať na vedomie, že láska vo viere predsa len môže ochladnúť a ako sa hovorí, nebude ani horúca ani studená. To sa stáva napriek dobrému úmyslu, ktorý ostáva nasmerovaný ako doteraz ku katolíckemu náboženstvu a dá sa posúdiť podľa správania, ktoré je zjavné z priloženého zoznamu občanov a obyvateľov Brucku an der Leitha. Zachytáva, v akom počte a ako prišli (občania) počas minulej Veľkej noci k svojim farárom a dušpastierom na spoveď a prijímanie.

Preto Jeho cisárska Výsosť z najmilostivejšej a otcovskej starostlivosti o svojich poddaných si pomyslela, že nechce zanedbať pokračovanie začatého diela reformácie v Uhorsko-Altenburskom grófstve, ako ani na panstve v Brucku an der Leitha a nanovo poveriť pána grófa Harracha, kvôli osobitej a milostivej dôvere, ktorú k Nej má. A toto s

najmilostivejším príkazom urobiť tak, ako vtedy začal váš otec s plodmi dobrého napredovania a k najmilostivejšej spokojnosti Jeho výsosti. Nech pán gróf v tejto veci postupuje vytrvalo, aby ju dotiahol do úspešného konca preňho známou múdrosťou a zápalom, a tak konal na väčšiu Božiu česť. A pretože je k tomu potrebná kresťanská pomoc, bude si ňou môcť poslúžiť na príslušnom mieste, zvlášť ale u pátrov kapucínov v Brucku a u tamojšieho farára, príležitostne kvôli ponaučeniu a iným exhortáciám, napomenutiam a k vyučovaniu.

Jeho Výsosť im ostáva priaznivo naklonená s Ich cisárskou a zemskokniežacou priazňou etc.

Podpísané vo Viedni 20. júna 1629,

Tobias Hertinger